

A magánbiztonság jogi alapjai

Christián László – Lippai Zsolt

A rendészeti ágazat szakértői által összeállított releváns fogalmak ismeretében tekintsük át a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység jogszabályi hátterét! Először is azon jogforrások – teljesség igénye nélküli – bemutatására kerül sor, amelyek a magánbiztonság jogi hátterét markánsan formálják.

Alaptörvény (Magyarország Alaptörvénye)

Az Országgyűlés az Alaptörvényben szabályozza Magyarország jogrendjét, az állampolgárok alapvető jogait és kötelezettségeit, meghatározza az államszervezetre vonatkozó alapvető szabályokat. Az Alaptörvény a magyar jogi hierarchiában a *legmagasabb szintű jogforrás, minden más jogszabály ebből vezethető le és erre vezethető vissza*, így az Alaptörvénnyel jogszabály nem lehet ellentétes.

- Preambulum: Valljuk, hogy a polgárnak és az államnak közös célja a jó élet, a biztonság, a rend, az igazság, a szabadság kiteljesítése.
- IV. cikk (1) Mindenkinnek joga van a szabadsághoz és a személyi biztonság-hoz.
- V. cikk Mindenkinnek joga van törvényben meghatározottak szerint a személye, illetve a tulajdona ellen intézett, vagy az ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához.
- VI. cikk (1) Mindenkinnek joga van ahhoz, hogy magán- és családi életét, otthonát, kapcsolattartását és jó hírnevét tiszteletben tartsák.
- XXII. cikk (1) Az állam jogi védelemben részesíti az otthonát. Magyarország törekszik arra, hogy az emberhez méltó lakhatás feltételeit és a közszolgáltatásokhoz való hozzáférést mindenki számára biztosítsa.
- (2) Az emberhez méltó lakhatás feltételeinek a megteremtését, továbbá a közterület közcélú használatának védelmét az állam és a helyi önkormányzatok azzal is segítik, hogy törekszenek

valamennyi hajlék nélkül élő személy számára szállást biztosítani.

(3) Tilos az életvitelszerű közterületen tartózkodás.

Megjegyzés: törvény vagy helyi önkormányzat rendelete a közrend, a közbiztonság, a közegészség és a kulturális értékek védelme érdekében a közterület meghatározott részére vonatkozóan jogellenessé minősítheti az életvitelszerűen megvalósuló közterületi tartózkodást.

46. cikk (1) A rendőrség alapvető feladata a bűncselekmények megakadályozása, felderítése, a közbiztonság, a közrend és az államhatár rendjének védelme. A rendőrség részt vesz a jogellenes bevándorlás megakadályozásában.

2012. évi C. törvény a Büntető Törvénykönyvről (Btk.)

Az Országgyűlés az ember sérthetetlen és elidegeníthetetlen alapvető jogainak, továbbá az ország függetlenségének, területi épségének, gazdaságának, valamint a nemzeti vagyonnak a védelme érdekében, Magyarország nemzetközi jogi és európai uniós kötelezettségeinek figyelembevételével, az állam kizárólagos büntető hatalmának érvényesítése céljából alkotta meg a Btk.-t. A büntetőjogi kódex két nagy szerkezeti egységre tagolódik, az általános és a különös részre.

A büntetőjog *Általános része* azon jogi normák összessége, amelyek meghatározzák a *büntetőjogi felelősségre vonás feltételeit és akadályait, az egyes büntetési és intézkedési nemeket és azok kiszabásának szempontjait*. A büntetőjog *Különös része* pedig azon jogi normák összessége, amelyek meghatározzák azokat az emberi magatartásokat, amelyek *bűncselekménynek minősülnek, továbbá megállapítják az azok elkövetőivel szemben alkalmazható szankciókat*.

A Btk. több szempontból is meghatározó jelentőségű jogszabály a magánbiztonság vonatkozásában. A *jogos védelem* Btk.-ban megfogalmazott szabályai révén lehetőséget biztosít az állampolgároknak a saját, illetve más vagy mások személye, valamint javai ellen intézett támadások elhárítására anélkül, hogy a büntetőjogi felelősségre vonás lehetőségétől kellene tartaniuk védelmi cselekményeik miatt. A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló törvény (SzVMt.) alapján a személy- és vagyonőr a feladata ellátása során gázspray-t, gumibotot, örkutyát, valamint lőfegyvert tarthat magánál, de ezeket az eszközöket csak jogos védelmi helyzetben, illetve

végsszükség esetén alkalmazhatja. E törvényi rendelkezés miatt térünk ki a végsszükség szabályainak ismertetésére. A Btk. *Különös részében* található egyes bűncselekményi tényállások kiemelése pedig azért nagyon fontos, mert kijelöli a magánbiztonsági tevékenység határait.

A büntethetőséget kizáró vagy korlátozó okok

Btk. 15. § Az elkövető büntethetőségét, illetve a cselekmény büntetendőségét kizárja vagy korlátozza:

- a) a gyermekkor,
- b) a kóros elmeállapot,
- c) a kényszer és a fenyegetés,
- d) a tévedés,
- e) a jogos védelem,
- f) a végsszükség,
- g) a jogszabály engedélye,
- h) a törvényben meghatározott egyéb ok.

A Btk. a *jogos védelem* deklarálásával gyakorlatilag a büntethetőséget kizáró okként aposztrofálja a jogos védelmi helyzetben történő cselekvést. A törvényi szabályozás szerint nem büntetendő az a cselekmény, amely a saját, illetve más vagy mások személye, javai vagy a közérdek ellen intézett, illetve ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges.

A jogtalan támadás ismérvei pedig, hogy erőszakos, személyek, javak vagy közérdek ellen irányul, vagy ezeket közvetlenül fenyegeti. A megtámadott személy a jogtalan támadással szemben jogosan védekezik, cselekménye a támadás elhárításához szükséges mértékű. Amennyiben a támadót mégis valamilyen sérelem éri, annak következményeiért nem lehet felelőssé tenni a jogellenes támadást elhárító személyt, akkor sem, ha gondatlanul okozott bármilyen sérelemről vagy szándékosan okozott kisebb vagy azonos sérelemről van szó.

Jogos védelem

Btk. 21. § Nem büntetendő annak a cselekménye, aki a saját, illetve a mások személye vagy javai elleni jogtalan támadás megelőzése céljából telepített, az élet

kioltására nem alkalmas védelmi eszközzel a jogtalan támadónak sérelmet okoz, feltéve, hogy a védekező mindent megtett, ami az adott helyzetben elvárható annak érdekében, hogy az általa telepített védelmi eszköz ne okozzon sérelmet.

22. § (1) Nem büntetendő az a cselekmény, amely a saját, illetve más vagy mások személye, javai vagy a közérdek ellen intézett, illetve ezeket közvetlenül fenyegető jogtalan támadás elhárításához szükséges.

(2) A jogtalan támadást úgy kell tekinteni, mintha az a védekező életének kioltására is irányult volna, ha

- a) azt személy ellen
 - aa) éjjel,
 - ab) fegyveresen,
 - ac) felfegyverkezve vagy
 - ad) csoportosan

követik el,

- b) az a lakásba
 - ba) éjjel,
 - bb) fegyveresen,
 - bc) felfegyverkezve vagy
 - bd) csoportosan

történő jogtalan behatolás, vagy

- c) az a lakáshoz tartozó bekerített helyre fegyveresen történő jogtalan behatolás.

(3) Nem büntethető, aki az elhárítás szükséges mértékét ijedtségből vagy menthető felindulásból lépi túl.

(4) A megtámadott nem köteles kitérni a jogtalan támadás elől.

A végszükség

A jogos védelmi helyzetben túl még beszélnünk kell a végszükség büntethetőséget kizáró fogalmáról, amely olyan rendkívüli helyzetet takar, amikor az adott – egyébként jogellenes – cselekmény vagy nem veszélyes a társadalomra, hiszen az alanya egy objektív vészhelyzet következményeinek elhárítása vagy enyhítése érdekében jár el, vagy pedig egy ilyen vészhelyzet korlátozza a beszámítási képességét. A jogalkotó ilyen esetekben kizárja, vagy bizonyos esetekben korlátlanul enyhíti a büntethetőséget.

Btk. 23. § (1) Nem büntetendő annak a cselekménye, aki saját, illetve más személyét vagy javait közvetlen és másként el nem hárítható veszélyből menti, vagy a közérdek védelme érdekében így jár el, feltéve, hogy a cselekmény nem okoz nagyobb sérelmet, mint amelynek elhárítására törekedett.

(2) Nem büntethető, aki azért okoz nagyobb sérelmet, mint amelynek elhárítására törekedett, mert ijedtségből vagy menthető felindulásból nem ismeri fel a sérelem nagyságát.

(3) Nem állapítható meg végszükség annak javára, akinek a veszély előidézése felróható, vagy akinek a veszély vállalása foglalkozásánál fogva kötelessége.

A szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről szóló 2012. évi II. törvény (Szabs. tv.)

A társadalmi együttélés általánosan elfogadott szabályait sértő vagy veszélyeztető, a bűncselekményként történő büntetni rendeléshez szükséges kockázatokkal és veszélyességgel azonban nem rendelkező kriminális cselekmények elleni hatékony fellépés érdekében az Országgyűlés megalkotta a Szabs. tv.-t.

A szabálysértésért való felelősség

Szabs. tv. 2. § (1) Szabálysértés miatt az vonható felelősségre, akinek a cselekménye szándékos vagy gondatlan, kivéve, ha a szabálysértést meghatározó jogszabály csak a szándékos elkövetést bünteti.

(2) Szabálysértés miatt a felbújtó és a bűnsegéd is felelősségre vonható.

(3) Kísérlet miatt akkor van helye felelősségre vonásnak, ha a szabálysértést meghatározó jogszabály így rendelkezik.

(4) Nem állapítható meg szabálysértés, ha a tevékenység vagy a mulasztás bűncselekményt valósít meg, úgy szintén, ha a tevékenységre vagy mulasztásra törvény vagy kormányrendelet – az eljárási bírság kivételével – közigazgatási eljárásban kiszabható bírság alkalmazását rendeli el.

(5) Nem lehet a szabálysértési felelősséget megállapítani olyan cselekmény miatt, amelyet jogszabály az elkövetés idején nem rendelt szabálysértésként büntetni.

(6) Nem lehet szabálysértés elkövetése miatt olyan büntetést vagy intézkedést alkalmazni, amelyről jogszabály az elkövetés idején nem rendelkezett.

(7) Szabálysértés miatt nem vonható felelősségre, akivel szemben büntethetőséget kizáró ok áll fenn.

(8) A Rendőrségről szóló törvényben felsorolt szabálysértés miatt nem vonható felelősségre a megbízhatósági vizsgálatot folytató személy, ha jogszabályban meghatározott feladata ellátása során követi el a szabálysértést.

(9) Ugyanazon szabálysértés miatt nem büntethető, akinek szabálysértési ügyét a szabálysértési hatóság vagy a bíróság közvetítői eljárásra utalta, és a közvetítői eljárás eredményes volt.

A tetten ért elkövető elfogása

Szabs. tv. 273. § A bűncselekmény elkövetésén tetten ért személyt bárki elfoghatja, köteles azonban őt a nyomozó hatóságnak haladéktalanul átadni, vagy ha erre nincs módja, a rendőrséget tájékoztatni.

A 2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről (Ptk.)

E törvény a mellérendeltség és egyenjogúság elve szerint szabályozza a személyek alapvető vagyoni és személyi viszonyait, így a tulajdonvédelem jogát is. A rendelkezés értelmében a tulajdonosnak a birtokvédelem szabályai szerint joga van ahhoz, hogy önhatalommal is kizárjon vagy elhárítson minden olyan jogellenes beavatkozást vagy behatást, amely akadályozza, korlátozza őt tulajdonjogának gyakorlásában, vagy azt lehetetlenné teszi.

A birtokvédelemre vonatkozó rendelkezések értelmében a birtokos a birtoka ellen irányuló támadás (tilos önhatalom) ellen a birtok védelméhez szükséges mértékű önhatalmat alkalmazhat. Az elvesztett birtok visszaszerzése érdekében önhatalommal akkor lehet fellépni, ha a más birtokvédelmi eszköz igénybevételel járó idővesztés a birtokvédelmet megghiúsítaná (a jogalkotó által nevesített „más birtokvédelmi eszközök” körébe a különféle hatósági eljárások tartoznak).

A fentiek alapján az önhatalom joga mind a tulajdonost, mind a birtokost megilleti a tulajdon, illetve a birtok elleni támadás esetén.

A birtokvédelem (jogos önhatalom)

Ptk. 5:5. § [A birtokost megillető birtokvédelem]

- (1) A birtokost birtokvédelem illeti meg, ha birtokától jogalap nélkül megfosztják vagy birtoklásában jogalap nélkül háborítják (a továbbiakban: tilos önhatalom).
- (2) A birtokost a birtokvédelem mindenkiel szemben megilleti, annak kivételével, akitől a birtokot tilos önhatalommal szerezte meg.
- (3) Az albirtokos jogcíme szerint részesül birtokvédelemben a főbirtokossal szemben.
- (4) Közös birtok esetén a birtokvédelem mindegyik birtokost önállóan megilleti, és bármelyik birtokos követelheti a dolog közös birtokba bocsátását.
- (5) A közös birtokosok egymással szemben a jogcímük szerint jogosultak birtokvédelemre.

5.6. § [Önhatalom]

- (1) A tilos önhatalom ellen a birtokos – a birtok megvédéséhez szükséges mértékben – önhatalommal is felléphet.
- (2) Az elveszett birtok visszaszerzése érdekében önhatalommal akkor lehet fellépni, ha a más birtokvédelmi eszköz igénybevételével járó idővesztesség a birtokvédelmet meghiúsítaná.

5.7. § [Birtokper]

- (1) Tilos önhatalom esetén a birtokos az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését kérheti a bíróságtól.
- (2) A bíróság a birtokláshoz való jogosultság alapján dönt. A békés birtoklásban megzavart fél jogosultságát vélelmezni kell.

5.8. § [Birtokvédelem a tényleges birtoklási helyzet alapján]

- (1) A birtokos egy éven belül a jegyzőtől is kérheti az eredeti birtokállapot helyreállítását vagy a zavarás megszüntetését.
- (2) A jegyző elrendeli az eredeti birtokállapot helyreállítását, és a birtoksértőt a birtoksértő magatartástól eltiltja; kivéve, ha nyilvánvaló, hogy az, aki birtokvédelmet kért, nem jogosult a birtoklásra, vagy birtoklásának megzavarását tűrni volt köteles. A jegyző – kérelemre – jogosult a hasznok, a károk és a költségek kérdésében is határozni.

(3) A jegyző határozata ellen közigazgatási úton jogorvoslatnak helye nincs. Az a fél, aki a jegyző birtokvédelem kérdésében hozott határozatát sérelmesnek tartja, a határozat kézbesítésétől számított tizenöt napon belül a bíróságtól a másik féllel szemben indított perben kérheti a határozat megváltoztatását.

(4) A jegyzőnek a birtoklás kérdésében hozott határozatát a meghozatalától számított három napon belül végre kell hajtani. A keresetindításnak a jegyző által hozott határozat végrehajtására nincs halasztó hatálya, kivéve, ha a jegyző a hasznok, károk és költségek kérdésében is határozatot hozott, és az érdekelt fél ebben a kérdésben vagy a birtoklás kérdésében pert indított.

(5) A bíróság elrendelheti a birtoklás kérdésében a jegyző által hozott határozat végrehajtásának felfüggesztését, ha a rendelkezésre álló adatok alapján a határozat megváltoztatása várható.

A magánbiztonsági tevékenység jogforrásai¹

Mint már az eddigiekből is egyértelműen kiderült, a magánbiztonság tevékenységét igen nagyszámú jogszabály, rendelet, utasítás határozza meg, amely normák ismerete elengedhetetlen egy, a munkáját törvényesen végezni akaró magánbiztonsági szakember számára.

Az általunk lényegesnek ítélt szabályozók pedig az alábbiak.

Törvényi szintű szabályozás

- Magyarország Alaptörvénye;
- 1990. évi XCIII. törvény az illetékekről;
- 1996. évi LIII. törvény a természet védelméről;
- 1996. évi LV. törvény a vad védelméről, a vadgazdálkodásról, valamint a vadásatról;
- 1997. évi CLIX. törvény a fegyveres biztonsági őrsegről, a természetvédelmi és a mezői őrszolgálatról;
- 1999. évi LXIII. törvény a közterület-felügyeletről;

¹ A 2021. február 12-ei állapotnak megfelelően.

- 2005. évi CXXXIII. törvény a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól;
- 2009. évi XXXVII. törvény az erdőről, az erdő védelméről és az erdő-gazdálkodásról;
- 2009. évi LXXVI. törvény a szolgáltatási tevékenység megkezdésének és folytatásának általános szabályairól;
- 2009. évi XLVII. törvény a bűnügyi nyilvántartási rendszerről, az Európai Unió tagállamainak bíróságai által magyar állampolgárokkal szemben hozott ítéletek nyilvántartásáról, valamint a bűnügyi és rendészeti biometrikus adatok nyilvántartásáról;
- 2010. évi XLIII. törvény a központi államigazgatási szervekről, valamint a Kormány tagjai és az államtitkárok jogállásáról;
- 2011. évi CLXV. törvény a polgárőrségről és a polgárőri tevékenység szabályairól;
- 2011. évi CLXXXXIX törvény Magyarország helyi önkormányzatairól;
- 2012. évi II. törvény a szabálysértésekről, a szabálysértési eljárásról és a szabálysértési nyilvántartási rendszerről;
- 2012. C. törvény a Büntető Törvénykönyvről;
- 2012. évi CXX. törvény az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységéről, valamint egyes törvényeknek az iskolakerülés elleni fellépést biztosító módosításáról;
- 2013. évi V. törvény a Polgári Törvénykönyvről;
- 2013. évi LXXXVIII. törvény a körözési nyilvántartási rendszerről és a személyek, dolgok felkutatásáról és azonosításáról;
- 2013. évi CII. törvény a halgazdálkodásról és a hal védelméről;
- 2016. évi CL. törvény az általános közigazgatási rendtartásról (Ákr.);
- 2017. évi XC. törvény a büntetőeljárásról.

Rendeleti szintű szabályozás

- 86/1996. (VI. 14.) Korm. rendelet a biztonsági okmányok védelmének rendjéről;
- 27/1998. (VI. 10.) BM rendelet a fegyveres biztonsági őrség Működési és Szolgálati Szabályzatának kiadásáról;

- 22/2006. (IV. 25.) BM rendelet a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény végrehajtásáról (BM r.);
- 329/2007. (XII. 13.) Korm. rendelet a Rendőrség szerveiről és a Rendőrség szerveinek feladat- és hatásköréről;
- 68/2012. BM rendelet a rendészeti feladatokat ellátó személyek, a segéd-felügyelők, valamint a személy- és vagyonőrök képzéséről és vizsgáztatásáról;
- 52/2013. (XII. 16.) ORFK utasítás a személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenységre vonatkozó jogszabályokból a Rendőrségre háruló feladatok végrehajtására;
- 63/2013. (XI. 28.) BM rendelet a körözési nyilvántartási rendszer egyes nyilvántartásai részére történő adatközlésről és a körözési eljárás lefolytatásának részletes szabályairól, valamint egyes miniszteri rendeletek módosításáról;
- 487/2017. (XII. 29.) Korm. rendelet a személy- és vagyonőr, a magánnyomozó, az egyes rendészeti feladatokat ellátó személyek tevékenységével, valamint a fegyveres biztonsági őrséggel kapcsolatos közigazgatási hatósági eljárások eltérő és kiegészítő szabályairól.

A személy- és vagyonvédelmi, valamint a magánnyomozói tevékenység szabályairól szóló 2005. évi CXXXIII. törvény szerinti szabályozás (SzVMt.)

Magyarországon a magánbiztonság „alaptörvénye”, legfontosabb jogszabálya az SzVMt. Ez a törvény határozza meg a személy- és vagyonvédelmi tevékenység, vagyonvédelmi rendszert tervező és szerelő tevékenység, valamint a magánnyomozói tevékenység megkezdésének feltételeit, ellenőrzésének módját, ellátásának részletes szabályait, a magánbiztonsági szolgáltatásokat nyújtók jogait és kötelezettségeit.

A törvény hatálya az egyéni vállalkozóként, illetve az egyéni cég vagy gazdasági társaság keretében, valamint a személyesen végzett személy- és vagyonvédelmi tevékenységre, tervező, szerelő tevékenységre, illetve a magánnyomozói tevékenységre terjed ki (a törvény szerint e tevékenységek egyidejűleg is folytathatók):

- *Személy- és vagyonvédelmi tevékenység:*
 - a természetes személyek életének és testi épségének védelme;
 - az ingatlan, illetve ingóság őrzése;
 - a szállítmány kísérése, pénz és érték szállítása;
 - a rendezvény biztosítása és
 - a fenti tevékenységek szervezése és irányítása.
- *Vagyonvédelmi rendszert tervező, szerelő tevékenységnek minősül:*
 - az elektronikai vagy mechanikai vagyonvédelmi rendszerek tervezése, telepítése, szerelése, üzemeltetése, felügyelete, karbantartása, javítása;
 - a térfelügyeleti rendszer, a beléptető rendszer vagy a betörésjelző rendszer létesítése, karbantartása;
 - a térfelügyeleti rendszerhez és a távfelügyeleti rendszerhez kapcsolódó reagáló szolgálat működésének körében végzett tevékenység.
- *A magánnyomozói tevékenység fogalmát az SzVMt. nem határozza meg, azonban rendelkezik arról, hogy magánnyomozói tevékenységnek számít a magánnyomozói tevékenység szervezése és irányítása is.*

A magánnyomozás (a magunk részéről a magánnyomozás alábbi definícióját tekintjük irányadónak):

- az állampolgárok jogszerű információszükségleteinek kielégítése végett,
- polgári jogi megbízás alapján,
- egy hatósági jogosítványokkal nem rendelkező magánszemély által
- ellenszolgáltatás fejében végzett
- adatgyűjtő tevékenység.²

A magánnyomozó által a szerződés teljesítése érdekében végezhető tevékenységek:

- adatgyűjtés, felvilágosításkérés;
- az igazolvány bemutatását követően – külön jogszabályokban foglaltak szerint – az ingatlan-nyilvántartásban, az egyéni vállalkozók nyilvántartásában és a cégnyilvántartásban nyilvántartott adatokról kivonat, másolat készítése, ha arra a megbízó kifejezetten felhatalmazta;
- a megbízó felhatalmazása alapján a polgárok személyi adatainak és lakcímének nyilvántartásából és a közúti közlekedési nyilvántartásból

² Dr. Mészáros Bence Balázs PhD. r. ezredes, NKE RTK tudományos és nemzetközi dékán-helyettes, tanszékvezető egyetemi docens fogalmi meghatározása.

adatszolgáltatás kérése, ha erre a személyes eljárása esetén a megbízó is jogosult, feltéve, hogy annak szolgáltatását az érintett nem tiltotta meg vagy nem kifogásolta, vagy a minősített adat védelméről szóló törvény másként nem rendelkezik;

- kép- és hangfelvétel készítése, illetve felhasználása a kötelezettségeit meghatározó szerződés keretei között, a személyes adatok védelmére és a személyiségi jogokra vonatkozó szabályok megtartásával;
- a más részére szóló zárt küldemény tartalmának ellenőrzése a címzett vagy a feladó előzetes hozzájárulásával.

A magánnyomozó nem készíthet kép- és hangfelvételt olyan helyen, ahol a megfigyelés az emberi méltóságot sértheti, így különösen öltözőben, próbafülkében, mosdóban, illemhelyen, kórházi szobában és szociális intézmény lakóhelyiségében.

Tilalmazott a magánnyomozói tevékenység végzése:

- a diplomáciai, konzuli képviseletek, az ezekkel egy tekintet alá eső nemzetközi szervezetek, valamint azok tagjai tevékenységével, valamint
- a Btk. szerinti hivatalos és külföldi személy hivatalos tevékenységével kapcsolatban.

Tömegrendezvény-szervezői tevékenység

A magánbiztonság egyik legösszetettebb és legspeciálisabb tevékenységét a tömegrendezvények biztosítása során valósítják meg. A rendezvénybiztosítással szembeni jogszabályi és állampolgári elvárások súlya pedig jelentősen felértékelődött az elmúlt időszakban bekövetkezett, nagyszámú áldozatot követelő terrorcselekmények árnyékában.

Az SzVMt. 2019. július 30. napjától a tömegrendezvény szervezőjére vonatkozó különös rendelkezésekkel egészült ki, amelynek indoka az volt, hogy bár hazánkban a belépőjegy ellenében látogatható élőzenés tömegrendezvényeket sok esetben nagy kiterjedésű szabadtéri helyszíneken rendezik meg, azok folyamatos őrzés-védelem alatt nem állnak, és előzetes, teljes körű átvizsgálásuk sem valószínűsíthető meg. Éppen ezért az ilyen rendezvényekre belépő természetes személyek biztonságának szavatolása és a bűncselekmények (kiemelten terrorcselekmények) megelőzése, felderítése indokoltá tette, hogy a meghatározott feltételeknek

megfelelő tömegrendezvények szervezői még a belépést megelőzően rögzítsék a látogatók meghatározott adatait.

Az SzVMt. a fentiekkel összhangban úgy rendelkezik, hogy a belépőjegy ellenében látogatható zeneszolgáltatást főszolgáltatásként nyújtó tömegrendezvény szervezője, ha a belépésre jogosító, forgalomba hozott jegyek száma meghaladja a huszonötezer darabot:

- a tömegrendezvényre belépő természetes személyek személyi biztonságának biztosítása,
- a bűncselekmények – kiemelten terrorcselekmények – hatékony megelőzésének, illetve felderítésének elősegítése, így különösen a tömegrendezvényen elkövetett bűncselekmények bizonyítása,
- a körözött személyek azonosítása és elfogása

céljából köteles a tömegrendezvényre belépésre jogosító jegy ellenében belépni szándékozó természetes személy személyes adatait (családi és utónév, állampolgárság, születési idő, nem, személyazonosításra alkalmas, az arcképmást tartalmazó okmányt kiállító hatóság székhelye szerinti állam megnevezése, továbbá arcképmás) rögzíteni.